

یکی مثل ما با حضور دختر موفق ایران، هلیا دانش پژوه

طلای رباتیک ایران

امیرحسین علی نیافرید

نوجوانه

هلیای ۱۶ ساله با علاقه و پشتکاری که از کلاس سوم آغاز کرد، به یکی از موفق ترین نوجوانان در زمینه رباتیک تبدیل شد. او، که استعداد و تلاشش با چهار مدال طلا در مسابقات مختلف به ثمر نشست، از همان دوران کودکی با همراهی و تشویق خانواده اش وارد دنیای تکنولوژی شد. اولویت و علاقه شخصی او به رباتیک، همراه با حمایت های خانواده و استعدادیابی مربیان، او را به موفقیتی منحصر به فرد رسانده است. با همین توضیحات از شما دعوت می کنیم خواننده صفحه یکی مثل ما و نوجوان موفق کشورمان، یعنی هلیا دانش پژوه باشید.

«شما صبر نیاز دارید!»

قدیم ترها در زمان کودکی معمولاً واژه صبر را زمانی می شنیدیم که منتظر آماده شدن غذای مامان بودیم. صبر برای آن زمان ما پدیده ای ناشناخته و در عین حال عجیب بود. با خودمان می گفتیم یعنی چه که باید صبر کنیم تا غذا بهتر شود؟ همه اینها را گفتیم تا به این موضوع برسیم که نظر هلیای نوجوان درباره کسی که می خواهد در رباتیک موفق شود، چیست؟ هلیا هم در مهم ترین مورد به صبر اشاره می کند و می گوید: «یک ربات در یک شب ساخته نمی شود و شما اگر به این حوزه علاقه مند هستید، باید صبر کنید و استمرار در کار و علاقه خودتان داشته باشید. همچنین او درباره این که چگونه یک فرد می تواند متوجه استعداد و علاقه اش در رباتیک شود، می گوید: «رباتیک زیرشاخه های زیادی دارد و فردی که می خواهد در این حوزه فعالیت کند، باید حداقل به مکانیک، برنامه نویسی و الکترونیک علاقه مند باشد و حتی باید علاقه خود را در این موارد امتحان کند. شما فقط و فقط با فعالیت های مستمر و شرکت در دوره های مختلف، می توانید متوجه علاقه خود در این حوزه شوید.»

«دنیای رباتیک زندگی واقعی»

هر شخصی در هر شغل و مقامی که باشد، می تواند از آن کار و مهارتی که دارد یک چیزی را یاد بگیرد. برای مثال یک مکانیک ماشین، مهارت دقت کردن را از شغل خود یاد می گیرد و قطعاً این دقت در زندگی اش به کار می آید و این مورد برای هر شغلی می تواند باشد. شاید برای شما عجیب به نظر بیاید اما هلیای اهل دنیای رباتیک هم از این فضا و زندگی، مواردی را یاد گرفته که حالا آنها را به راحتی بیان می کند. هلیا می گوید: «اولین تأثیری که ساخت ربات به شخصیت من اضافه کرد، اعتماد به نفس و افزایش این حس بود. چرا که وقتی من یک ربات را می سازم، حس خواستن و توانستن در من افزایش می یابد و با خود می گویم، می توانم از این مرحله ساخت ربات عبور کنم. وقتی که ساخت ربات تمام می شود، حال خوبی در سراسر زندگی من ایجاد می شود. دیگر موردی که ساخت ربات باعث شد تا دیدگاه هلیا نسبت به زندگی تغییر پیدا کند، مهارت حل مسئله بود. هلیا می گوید: «وقتی در جایی از ربات یک مشکلی ایجاد می شود، من با این مهارت می توانم به مشکل ربات دست پیدا کنم و با صبر و حوصله، مشکل را حل کنم. همچنین او به این موضوع اشاره می کند که در زندگی ما لحظه هایی وجود دارد که باید با صبر و حوصله آن مشکل را حل کنیم و رباتیک توانست مهارت حل مسئله را به من آموزش بدهد.»

«هوش مصنوعی در کنار انسان»

این روزها کافی است کمی صفحه های جست و جوی در شبکه های اجتماعی بالا و پایین کنیم تا متوجه آخرین اخبار انواع هوش مصنوعی شویم. در سال های قبل ربات ها یک ابزار پر از باگ در دنیای مجازی بودند اما با گذشت سال ها و پیشرفت تکنولوژی، این روزها شاهد ربات هایی هستیم که توانستند هوش های مصنوعی در دنیا هستیم که روز به روز قابلیت های فوق العاده ای پیدا می کنند. دوست داشتم به عنوان نویسنده از هلیای عاشق دنیای رباتیک این سؤال را بپرسم که دوست دارد آینده هوش مصنوعی چه باشد؟ نوجوان موفق کشورمان پاسخ داد که علاقه ای ندارد هوش مصنوعی در مقابل بشر قرار گیرد و معتقد است ابزار هوش مصنوعی باید در کنار انسان ها باشد. امیدوارم روزی نرسد که ربات ها مقابل بشر قرار بگیرند، چرا که ذات ربات ها، کمک کننده به انسان ها است. در ادامه، هلیا علاقه قلبی خود برای ساخت یک ربات هوشمند را یک برنامه خاص برای کودکان اوتیسمی خبر داد و گفت: دلم می خواهد روزی این مهم محقق شود و بتوانم به این کودکان کمک بزرگی کنم.»

«اولین دوست رباتی من!»

اولین ها همیشه زیبا و خاص هستند. از اولین گل فوتبالی یک بازیکن، اولین کلین شیت یک دروازه بان و کسب اولین قهرمانی تا اولین نمره ۲۰ مدرسه برای هلیا که یکی از اولین موارد خاص زندگی اش نخستین دوست رباتی او بود. معمولاً احتمال این که اولین های زندگی خودمان را به یاد نیاوریم، خیلی کم است. نوجوان موفق صفحه یکی مثل ما، از اولین دوست همراه خودش می گوید: «قطعاً یاد می آید که اولین ربات های من چه ویژگی هایی داشتند. یکی از ربات هایی که می شود نام اولین دوست رباتی خود را روی او بگذارم؛ ربات آتش نشان بود که برای اولین مسابقه رسمی خودم به صورت حرفه ای تر آن را ساختم و با آن ربات به مدال نقره مسابقات رسیدم.» یکی از مواردی که هلیا در ساخت اولین دوست رباتی خود اشاره کرد، چالش های ساخت و نحوه کار کردن آن است که اعتقاد دارد یکی از سختی های مسابقه برخورد مناسب با لحظه هایی است که ربات او ممکن است به درستی کار نکند و دچار مشکل شود.

«مدرسه و حمایت ها»

جدا از تلاش ها و روز و شب هایی که برای موفقیت صبر می کنیم، عوامل بسیار مهمی همچون مدرسه، خانواده، مربی ها و آموزشگاهی که در آنجا به آموزش می پردازیم، وجود دارند. هلیای ۱۶ ساله که در حال حاضر آینده اش مثل چهار مدال طلایی که گرفته، بسیار درخشان است، در مورد گذشته و حمایت کنندگانش می گوید: «عوامل زیاد و افراد مختلفی در موفق شدن من کمک کردند که می توانم به مدرسه، معلم، مدیر و مربی ها اشاره کنم که این استعداد را در من دیدند و در پیشرفت من موثر بودند. همچنین باید اشاره کنم به آموزشگاهی که در آنجا شرایطی را برای من فراهم کرد تا بتوانم در مسابقات جهانی افتخار آفرینی کنم و مدال های خوش رنگی را بگیرم.»

«آغاز مسیر طلایی»

هر کدام از ما، مسیر طلایی خودمان را داریم، برای مثال یک معلم می تواند با خوب تدریس کردن صاحب یک مدال طلای شرافت شود. به نظر من هر شخصی می تواند یک مدال خاص خود را داشته باشیم. هلیای ۱۶ ساله مسیر طلایی را به گفته خودش از کلاس سوم آغاز کرد و با علاقه ای که به تکنولوژی داشت، تصمیم گرفت در همان کلاس سوم نامش را در کلاس های رباتیک مدرسه ثبت نام کند تا اولین قدم بزرگش یعنی آغاز یک مسیر پرچالش را استوار بردارد. قدم هایی که او را به اولین مسابقات رباتیک رساند تا در نهایت اولین مدال خودش به رنگ نقره را کسب کند. مدالی که نمایان کننده آینده طلایی او بود. یکی از چالش هایی که ممکن است در زندگی هر نوجوانی رخ دهد؛ بحث علاقه شخصی و علاقه خاص خانواده است. درباره این موضوع از هلیای نوجوان پرسیدم و او گفت برخلاف خیلی از نوجوان ها که پدر و مادرشان علاقه مند به ثبت نام در کلاس های مختلف هستند، در ابتدا خودش علاقه مند به تکنولوژی و فضای رباتیک شده و در زمان مدرسه با استعدادیابی مربی ها و نگاه خانواده متوجه علاقه اش شده، حالا نیز در نتیجه این نگاه های استعداد پرور و حمایتی، صاحب چهار مدال طلادر مسابقات مختلف شده است.